

Skriftlig fremsættelse (28. februar 2019)

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Styrket indsats på høreapparatområdet)

(Lovforslag nr. L 194)

Der er i dag en række forhold på høreapparatområdet, der gør, at det kan være svært for patienter at navigere mellem offentlige og private tilbud. Med lovforslaget om en styrket indsats på høreapparatområdet foreslås derfor en række ændringer af sundhedsloven, der samlet skal bidrage til en mere effektiv og uvildig høreapparatbehandling af høj kvalitet.

Lovforslaget indeholder for det første forslag om indførelse af nye nationale kvalitetskrav for høreapparatbehandling i offentligt og privat regi. Det skal sikre at patienter med høretab er trygge ved, at behandlingen, de modtager, er af høj kvalitet uanset, om behandlingen finder sted i et offentligt eller privat behandlingstilbud.

For det andet indføres krav om brug af en faglig vejledning i forbindelse med visitationen til høreapparatbehandling, så det sikres, at alle patienter får vurderet deres høretab ud fra samme kriterier, uanset hvor i systemet patienten får foretaget høreprøven.

En udfordring på området i dag er de lange ventetider på offentlig høreapparatbehandling, der i november 2018 varierede fra 15-115 uger. I forbindelse med Aftale om finansloven for 2019 blev regeringen og Dansk Folkeparti derfor enige om at afsætte 25 mio. kr. til en ekstraordinær pukkelafvikling, så ventetiderne nedbringes.

Men der er også brug for at se på, hvorfor der er opstået en pukkel. Der er i den forbindelse meget, der tyder på, at mange patienter med ukompliceret høretab i dag unødigt vælger at vente meget længe på behandling i det offentlige. En ventetid, som ikke er nødvendig, da mange i stedet kunne vælge at få tilskud til at gøre brug af de private audiologiske klinikker.

For det tredje indeholder lovforslaget derfor forslag om, at der udarbejdes en national informationspjece, som øre-, næse- og halslægen forpligtes til at udlevere til patienter med ukomplicerede høretab i forbindelse med, at de informerer patienten om resultatet af høreprøven og behandlingsmulighederne. Det skal sikre, at patienterne på et oplyst grundlag får mulighed for at udnytte deres selvbestemmelse

og frihed til selv at vælge mellem de forskellige behandlingsmuligheder.

Bedre oplysning til patienter med ukomplicerede høretab om muligheden for at benytte eksisterende og ledig kapacitet i det private tilbud kan bidrage til at lette presset på de offentlige audiologiske klinikker og dermed nedbringe de lange ventetiderne.

Lovforslaget indeholder også for det fjerde forslag om, at godkendte, private audiologiske klinikker forpligtes til at sikre, at patienterne bedre og tydeligere informeres om, hvorvidt klinikken tilbyder et høreapparat, som kan erhverves inden for den økonomiske ramme af det offentlige tilbud.

En udfordring på høreapparatområdet er også, at der mangler systematisk og standardiseret viden om, hvilke patienter, der behandles og effekten af behandlingen, herunder patientens tilfredshed.

Lovforslaget indeholder derfor for det femte forslag om, at både offentlige og private leverandører af høreapparatbehandling skal indsamle og indberette data vedrørende kvalitet, tilfredshed og effekt af behandlingen. Det skal sikre, at behandlingen rent faktisk har en effekt i forhold til de problemer, patienten møder i sit hverdagsliv. Ellers risikeres det, at høreapparatet ender i skuffen.

I dag kan den henvisende øre-, næse- og halslæge have økonomiske interesser i en privat leverandør af høreapparater. Øre-, næse- og halslæger har således i praksis mulighed for at visitere patienter til deres eget salg af høreapparater. Usikkerhed om lægernes økonomiske interesser ved salg direkte til patienterne kan skabe usikkerhed hos patienterne.

For det sjette indeholder lovforslaget derfor krav om strammere regler, der kan styrke habiliteten hos læger med tilknytning til detailsalg af medicinsk udstyr. Med forslaget tilstræbes, at lægers undersøgelse og behandling af patienter med medicinsk udstyr sker på et fagligt grundlag uden påvirkning af økonomiske interesser.

Forslaget indeholder to elementer til styrkelse af habiliteten. For det første foreslås et forbud for øre-, næse- og halslæger mod, at de har ejerskab i virksomhed med detailsalg af høreapparater etableret efter den 1. juli 2019. Forbuddet skal gælde for alle speciallæger, der arbejder eller bistår med høreapparatbehandling til patienter. Hermed indføres et fremadrettet forbud imod, at øre-, næse- og halslæger er i den dobbeltrolle, at de både behandler patienter med høretab

og selv har ejerskab i detailsalg af høreapparater – det vil sige salg direkte til patienterne.

Det andet element angår alle læger i klinisk arbejde og med tilknytning til detailsalg af medicinsk udstyr. Der foreslås indført en bemyndigelse til sundhedsministeren til at fastsætte regler om en skærpet oplysningspligt i forbindelse med tilknytningen. Det er bl.a. hensigten at indføre krav om,

at den enkelte læge skal oplyse om, hvilket udstyr der sælges samt udstyrets pris. Dette krav vil også gælde for øre-, næse- og halslæger med ejerskab i virksomhed med detailsalg af høreapparater etableret før den 1. juli 2019.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.